

مـاـروولـهـو کـرمـهـلـوولـپـاـچـهـکـه ...
نوسینی/وجدان عبدالعباس

وهرگڏائي له عمره بيهووه {فهرها دئه حمده بهر زنجي} ...

نم نم باران ده باری، مـرووله یهك نایلا نـکی پـله شه کروگه نمی
 دابووبه كـیدا، له په نادار كـدا وهستاو
 چاوه وانیكرد باران خـشـبكا ته وه، له وكا ته داکرمه لوولپـچه كه به سوار ی
 ماتـرسکیله ئاگراو ییه كه یه وه به وـدا تـپه ی، وهستاو لـپـرسی بـكو
 ده چیت؟؟؟

مـرووله که ووی تـکردو وتی "ده گه مـه وه بـما مـه وه ، گـه شم دووره"
 کرمه لوولپـچه که پـکه نی و وتی: بهم باره قورسه و یـشته خاوه ته وه
 بـسبه یـنـان دووسبه ی ده گه یته وه مـا مـه وه، پاشان مـرووله که ی
 سوار کردوله گـه نـایـل نه پـلـه شه کروگه نمه که ی، زـربه خـرا یی
 گه یا ندیه وه مـا مـه که ی، مـرووله که ش زـرسو پاسیکرد.

ئىنجا كرمه كه ههستى به دـڭراني كرد، چونكه له سه ره تا داگاـتي به مـڭرووله كه كرد بـوو به وهى كه بـارى قورسـه و خا و و خـليچكه، له دـڭى خـيداوتى: ده بوايه گاـتـم پـڭنه كـردايه بهـڭكوئـارام وله سهـرخـڭ بوومايه، چونكه (ئه گهر چا كه له گهـڭ ههركه سـڭكـ بـكه يت، و اباشه سهـركـڭ نهى نه كه يت).

نهم چیر که له ژماره (84) ی گڼ قاری {گوڼه کان} بڼه وکړاوه ته وه .